

Shri Raghunatha Temple MSS. Library,
2822 JAMMU

No. 2520
क

Title उद्धारकीशः

Author दक्षिण मूर्तिः

Extent ४८ पत्र Age

Subject तन्त्र

५६

नं. ४ ७२

उद्धारकोशः

उद्धारकोशः नं. १५२०

४

नं० १५२० के
उद्धार नाम शब्द

दत्त धर्मार्थ
तम

5952

F - 67

Complete

Done

उ.
को.
१

ॐ नमः त्रिपुरसंदरी भगवत्यै नमः
ॐ एकादास्फाटिकोर्वीभृत्सैनौव
नसमाकुले संस्थितो पार्वतीशोभू
लोकरक्षणतत्परो पार्वतीपरमे-
शानं प्रोवाच परमं हितं देवदेवस्य
श्रेष्ठदयावैगुण्यमानस देवी भग-
वती देवमहात्रिपुरसंदरी अस्मि
अराचरेव्यक्ते कुरेकेन प्रकाशिता
श्रीं शरउवाच शृणु देवि प्रवक्ष्या-
मि गोप्यं तव कृतं हलात् रेवातटे
महाप्राणेषु श्रीगर्भानामसत्पुत्री
अस्ति त्रैलोक्यव्याप्ता सर्वभूत-

लशोखरा तस्योवभूवविभेददे
वगंधर्वसेविते पुण्येनयोवनप
देनानावृक्षसमाकुले तस्मिन्
योवनेपुण्येसेवितेपिपुरेष्ठैः ॐ
विः स्यादृक्षिणामूर्तिस्तदायतन
त्वरः नानाशाखाविषोतोपिसर्वा
गमनियिरभूत् एकदास्नातमा
यातोरेवापुण्यजनान्वितो शाकु^क ३
एककर्मणातस्मैतृष्टाविप्ररसंद
री जलमध्ये स्थितागोश्रीमहाविप्र
रसंदरी मूलेवशिष्टितोदेव्याः पु
द्गमस्तद्वपिणी सत्वरफलदे।

उ.
को.
२

सूत्र

गोप्ये समंती द्रशिरोमणिः तदा प्र
भृति तन्मंत्रे यथा यन्तो वं जपे हृदि
तन्मभावान्महादेवि ग्रंथं कर्तुमि
शेषतः तदनुग्रहमात्रेण समुनी
सरसजितः ग्रंथमह्वारकोशा-
ख्यं चकार मेत्रसागरं अन्याना
विधोग्रंथान्येत्सरत्रैलोक्यसजिते
तदा प्रभृति देवेशि प्रसिद्धं भूमिमे
उले ग्रंथमह्वारकोशाख्यं सर्वांग
मविनिश्चितं श्रीदेवुवाच श्रो-
तमह्वारकोशाख्यं नानागमवि-
निश्चितं इक्षामि परया श्रीत्यावक्त

महसिधर्जटे श्रीईश्वरवाच शृ
एतेविप्रवक्ष्यामिह्यद्वारेविप्रादि
तः देवीनां दशविद्यानां मेत्रोद्धार
मनुजमे ग्रंथमुद्धारकोशाख्ये स
र्वागमविनिश्चिते सर्वग्रंथादि स
येवतच्छृणुष्वब्रवीम्यहे तदनग्र
हमात्रेण सर्वानुद्धारसेवयान् श्र
ब्रवीदक्षिणामूर्तिः शास्त्रमत्तोभ्य
नायके शृणुष्वत्रमहामाग्यदेवी
भक्तिसमन्वित रहस्यं सर्वलोका
नां देवानां मपि दुर्लभम् श्रीई
श्वरः देवितस्मिन्नवसरे शिष्याय

उ.
को.

३

३

प्रियवादिने मनींद्रोदक्षिणामूर्ति
रववींद्रं यमनमं भाषितं यत्पुरा
तेजतत्प्रभावात्महेसरि देवीनां
देवतानां च तच्छृणुष्व रवीन्द्रं
अत्रादौ विपुरा मंत्रोद्धारणित उक्तं
वामकेसरतंत्रे लक्ष्मीः परामदन
वाग्भवशक्तिप्रक्तानारं वभूतिक
मलाकथितापि विद्या शक्त्यादि
कंच विपरीतया च प्रोक्तं श्रीषोडशा
क्षरविधिः शुभदोस्तु पूर्णः उडा
मरेच क्षीरोदसे भवामूर्तिः काम
वाग्भवमेव च शक्तिः प्रणवल

जेपिलत्मीः शक्त्यादिकेनतः वि
 परीततयाशोक्ताविद्याश्रीशोउ
 शाक्षरी रुद्रयामलेपि हरिणा
 काम^५ तीतयामायराजशुवामना श
 रयक्षेतयाक्षामालत्मीः शक्त्या
 दिकेनतः विपरीततयाशोक्तावि
 याश्रीशोउशाक्षरी नत्राणस्मिन्
 द्वारकोशानि उक्तंचक्षिन्नारह
 स्ये लत्मीः पद्माहरिणाक्षीसरो
 रुहनिवासिनी कमलारुक्मि
 णीचैव नारायणप्रियाप्रिये ल
 त्मीबीजानिसमेव कविमाण

उ.
को.

ध श्रि

५

परागित अपरं वविश्रुतिलके ३
मेहेकमलापमाहुरिकोतातथैव
च श्रियोबीजानिपंचैवमन्तान्य
परागित श्रीनिलत्मीबीजे
अयंहीबीजनामानिउक्तंचागमा
लेकोरे, पराभूतिस्तथा लज्जामा-
यापिसकलाकृशा समस्तापि
तथात्तामादेवीप्रणववीरको
वारणाणंसथाबीजेकृत्रिमाण्य
परागित हीइतिपराबीजे ततो
मदनबीजानि उक्तंचभैरवतंत्रे
कामः पंचेष्वरेवंचमदनोमन्मथ

स्यात् सारः प्रचुम्बकं दर्शयन् ।
 तान्यपराणि तु ह्येति मदनवी
 जे ततो वाग्भववीजनामानि
 उक्तं च विपुलासारसर्वस्य वाग्भ
 वं मूर्धवीजे च वारणं चंदिकेश
 रः चंद्रोपि चर्मवसने वासनापि
 नथैव च चार्वेणपि च चर्मणाम
 सत्यान्यपराणि तु येमिति वाग्भ
 ववीजे अथ शक्तिवीजनामा
 नि उक्तं च छिन्नाशिरोमणौ श
 क्तिः शर्मपि विज्ञेयेशरक्षेकेन
 थैव च शक्तिवीजानि च त्वारिक्त

उ.
को.
५

विमाणपराणि त सौः इति शक्ति
बीजे ततस्तारबीजानि प्रणवे
वयनस्तारेश्वरतोमापिशेवकः
असस्तारकपनानि बीजानि प्रण
वस्यव अपराणि ससत्पानि म
याप्रोक्तानि पार्वति ओं इति तारबी
जे विपरीततया प्रोक्ता विद्या श्री
षोडशाक्षरी प्रकाशम् श्री ह्री
क्लीपेंसौः ओं ह्रीं श्रीं कण्ठे ह्रीं
ह्रस्वकलं ह्रीं स कलं ह्रीं सौः ऐं क्लीं
ह्रीं श्रीं इति श्री विप्र रामेन्द्रोद्धार
कोशानि अथ दशविद्या उक्तं वा

गमलहृयं विप्राशीश्ववाग्देवी
 तारापिभुवनेश्वरी मातंगीशारि
 काराक्षीभोगजालासुखीतथा
 दशविद्याः स्वयंवैताभाषिताः क
 तिवाससा वामकेश्वरेषोऽशाक्ष
 रीविद्या एतादशैव षडन्यायो
 जिताषोऽशाक्षरी दशविद्याभ
 द्रकालीनरिवद्विन्नमस्तका
 दक्षिणाकालिकाश्यामाकाल
 रात्रापि सुंदरि एतासामूलमंत्रे
 ण्योजितैकाक्षरेण च ब्रह्मादि
 दैवतैः स्रज्याविद्याश्रीषोऽशाक्ष

उ.
को.
६

६
री ततो लक्ष्मीमंत्रोद्धारः उक्तं च रु
द्रयामले हरिणाक्षीपरायक्षे-
लक्ष्मीबीजत्रयमिदं विपरीतत
याप्रोक्तं सत्त्वरं फलदायकं तामा
शंकानीरं तदेते प्रोक्तं शिष्योत्तम
ततो नीरबीजनामानि यत्कृतम्
उमरे प्रापो वने न तथा नीरं टव
ये च पयस्तथा जले बीजानि प्रो
क्तानि ह्यसन्धानि पराणि तु सा
हा इति नीरबीजे ओं ह्रीं श्रीं लक्ष्मि
महा लक्ष्मि सर्वकामप्रदे सर्वसौ
भाग्यदायिनिश्चयमिदं प्रयच्छत

वर्गते सर्वसन्तुपे सर्वउर्जयविमोच
निह्नीसौः साहा इति मूले ततः
सरस्वतीमंत्रोच्चारः यउक्ते शारदा
तिलके तारेलजावाग्भवंचपरा
प्रणवमेव च वीजं पंचशिरोज्ञेय
मंत्रे प्रोक्तं नम इति प्रकाशे ओं ह्रीं
ऐं ह्रीं ओं वाग्देव्यै नमः नमो वीज
नामानि उक्ते वागमालंकारे न
मो विष्टं तथा स्तंभं मौष्मिकमश्म
रीतया अन्यानि कृत्रिमा एष वसु
राखरनमस्कृते इति ततस्तारा
मंत्रनिर्णयः उक्ते च भैरव सर्वसे

तारेव्योषंतथाकोतमायावाग्भवमे
 वच कूर्चवैवमहेशानिहंतेफट्
 हयंतथा नतोव्योषबीजनामा
 नि उक्तंवागमसिंथौस्कंदेव्योषं
 वट्टिंदंसेयोजहरमित्यतः ह्रींवी
 ज्ञाह्यारमेतद्विवात्पदन्तमावदेत्
 ह्रींशितिव्योषबीजं नतः कोतावी
 जनामानि उक्तंचवामकेसरे
 कोतंचकमलाक्षीचप्रियापिपर
 मापिच लेबापिललनांससत्या जाला
 न्यपराणिता ह्रींशितिकोतावीजे
 नतः कूर्चबीजनामानि उक्तंचवट्टि

नारहस्ये कूर्चकलेनटंतीरमस
 त्पान्यपराणित्र ऊंइतिकूर्चबीजे
 ततःफट्बीजोद्दाराणि तत्रैव
 छिन्नारहस्ये हरेफट्तरंगवान्य
 दसत्येत्तसुरेश्वरि प्रकाशे ओंही ॥ १ ॥
 ऐंऊंउग्रतारेफट्साहा ततोभुव
 नेश्वरीमंत्रोद्दाराणि उक्तंचक्रि
 कासर्वसे प्रणावेचनथामायाक
 मलामन्मथस्तथा श्रुतेविषंन
 ममथेप्रोक्तंचेतसुरेश्वरि प्रोक्ता
 येभुवनेश्वर्यामन्मथस्तथास्त
 यः अथमन्मथीजानि उक्तंचस

उ.
को.
६

तंत्रेविपरीतीकायं मंत्रैर्मनुहरैव
हनवीलेविउर्वयाः बीजान्येतानि
मंत्रस्य कृत्रिमाणपराणि ह्रवी
जोहो मंत्रः फट्चप्रकाशो ओं ह्रीं श्रीं
क्लीं भुवनेश्वर्ये नमः इति मूले न
तोनातेगीवीजोद्धारणि उक्तं हि कुल
सिद्धसेताने तोमाकालीतया ल
ह्मीवीगुराद्वयमेव च चारुकरस
बीजानि स्यादौषोक्तानि शंभुना
श्रुते जिह्वातया पद्मेलजानीरजमे
व च वासनापेकजे चैव न प्रो व
क्तं च मूलिना

इतिमानगीमंत्रोद्धारः तत्रजिह्वा
 बीजनामानि अथकालीबीजे
 क्षाराणि उक्तंचक्रलवृत्तमणो
 कालीकंतीरसज्ञापिजिह्वापि
 रसनातथा क्लीबीजानिचह्ये
 तानिह्रविमाण्यपराणिच क्ली
 इतिजिह्वाबीजे अथवागुरा
 बीजनामानि वागुरावायुम्
 ज्योत्स्नार्जुनस्यविवीजकम्
 श्रीबीजानितुष्टोक्तानिह्यसत्या
 न्यराणितु श्रीइतिवागुराबीजे
 अथचारुकबीजनामानिमंडल

उ.
को.
५

१

प्री.

द्वीः देः

मालातेत्रे वारुकं वैव वार्वोगी
वारुतो ह्यनवीजकं चतुष्टयेव
ह्यीवीजमसन्त्यान्यराणित्वार्वो
गीवीजो ह्यौ ह्यीये ततः पञ्चवीजो
नामानि उक्तं च वामकेश्वरे पञ्च
पंकजपयोजे नीरजमेवुजे तथा
पंचटकारवीजानि स्युः सन्त्यान्यरा
णित्व इति पञ्चवीजे प्रकाशे
ओं क्रीं श्रीं श्रीं ह्रीं उच्छिष्टं वेदं अतिनि
देवि महापिशाचि निमाते गि
देवि क्रीटः स्वाहा इति माते
गीमूले अथ शारिकामेवोद्धारः

उक्तं सक्तौ त्रिपुराशिरोमणौ ता
 रेमायाप्रिये कूर्चसिंधुरे सून्यमेव
 च कल्याणेशारिकादेवा बीजे
 समाक्षरे स्मृते अंते स्तंभे च विज्ञे
 येशारिका मंत्रमन्त्रमे ततः सिं
 धुरबीजनामानि उक्तं च वामके
 चरते च सिंधुरे वगजे चोणाह
 स्तिने हिरदे तथा फो बीजानि
 हि च तारिक्क त्रिमाण्य पराणि त
 फामिनि सिंधुरबीजे ततः सून्य
 बीजनामानि उक्तं च भैरवे तं च
 सून्ये स्वमेवरं द्योमशो बीजे च वत

उ.
को.
१०

स्ये हकारं चापि विज्ञेयमुक्ते
चक्रदयामले असत्यमपरे ज्ञेये
ताराभक्तिसमन्विते आमिति
सूत्रवीजं ततः कल्याणी बीज
नामात्यस्मिन्नेव कल्याणं चैव
शर्मापिशंभुमेव च तस्यै अप
रमन्तं ज्ञेये पर्वते चरने दिनी
शर्मवीजोद्देशोः शिव प्रकाशे
ओं ह्रीं श्रीं ऊं फों आं शं शारिकायै
नमः इति मूले ततो राक्षसी मे
त्रेदारः तारं लज्जा श्रियं वाग्निः
कामेशक्तिः षडक्षरः बीजं च ष

दृशिरोज्ञेयततः पलवमहरेत् भ
 गवत्यैतथा राज्ञैस्तैमायावटहये
 एभिः सह मनः शोक्तो राज्ञापेव
 दशाक्षरः अग्निबीजनामानि
 अग्नीरेफश्च वह्निश्चरुनमुकह्व
 वाहनः रंवीजोद्धारमेतद्विह्व
 त्रिममपरं स्मृतं रंइति अग्निबी
 जेषकाशं ओं ह्रीं श्रीं रं क्लीं सौं : भ
 गवत्यै राज्ञै ह्रीं स्वाहा राज्ञामूले
 षणामानेत्रे अथ मे उमंत्र निर्णयः
 तउक्तं कुलचउमणौ प्रणवेव वि
 भूतिस्महरिको जातथेव च वि

उ.
को.
११

यच्छक्त्यग्निवीजानिसंयो ।
ज्यवाग्भवन्तथा मदन्तचत
थाशंकाबीजं समाक्षरं वेदे ।
त दृश्येत्तस्माद्युक्तः प्रो ।
क्तो विंशक्षरो मन्त्रः प्रकाशं
गेंद्रीं श्रीं स्त्रं ऐं लीं मौं : भेडाभ
गवति हंसं तृपिणि स्वाहा २.
इति मूलं अथ ज्वाला मन्त्रावी
मंत्रतिर्णयः शारदा तिलक
दीकायाम् तारं लज्वाश्चि ।
यंचैव वसंते ह्यर्चं हरं पयः ।
वीजं च अक्षरं देव्या ज्वाला ।

स्रव्याः सुरेश्वरि प्रकाशं जेह्री
 श्रीज्वालासुखिमममसर्वश
 नृन्मक्षयः इफट्स्वाहा ॥
 शतिमूलं दशविद्यामयाव्या
 ताद्यथागमवितिश्रिताः सा
 धकेष्टप्रदादेव्यानानारत्न।
 विभूषिताः एतासांदशवि
 द्यानांगुणान्वत्सामित्वम्।
 एत दक्षिणामूर्तिरुवाच ॥
 मुक्तिंददातित्रिपुरालक्ष्मील
 क्ष्मीर्ददातिच विद्यांददाति।
 वाग्देवीप्रत्येकंजन्मनिश्च।

उ.
को.
१२

लो तागतारयतेसिंधुंतेष्वर्थभ
वतेश्वरी मातंगीराक्षसीशत्रो
भीतिहरतिनित्यशः शारिका
शंददात्येवराज्ञीराज्यंप्रयच्छ।
ति भीडादेवीददात्येवसंततिं
विश्वव्यापिनी यतंज्वालासु
खीदेवीभक्तेभ्यःसंप्रयच्छति
दशविद्यायथापताभक्तेभ्यः।
फलमिष्टदं प्रयच्छंतिमहा
देव्यःपूजाहोमजपादिभिः
इतिश्रीदक्षिणामूर्तिसुति।
विरचितेउद्धारकोशावेणु ॥

णात्प्रातेतासप्रथमः पटलः
ईश्वर उवाच शृणु देवि प्रवक्ष्या
मित्रिपुरां परिवारितं षट्सावी
भिरहंता संमंत्रोद्धारं ब्रवीमि ते
अक्षोभ्य उवाच गुरोर्विधात्सं
भूतनानाशास्त्रविशारद श्रो
तुमिच्छाम्यहं मंत्रान्सर्वान्संस्तु
क्तिहेतवे दक्षिणामूर्तिरुवाच
शृणु अक्षोभ्य महाभाग्य सर्वे व
क्ष्यामि तत्त्वतः दशविद्याभद्रका
लीतरीयाछिन्नमस्तका दक्षि
णकालिकाश्यामाकालरा ।

उ.
को.
१३

ॐ त्रिसुंदरी षट्सर्वात्मामहे ।
तासांमंत्रोद्धारो ब्रवीमि ते तत्रा
दौ भद्रकाली मंत्रोद्धारणि का
लीत्रये कूर्चयुग्मं लजायुग्मं च
भद्रिका भद्रकालिपदे नमः ।
हीजातिप्रतिलोमतः दृष्टये
तस्माद्युक्तो भद्रकालीमहा ।
मन्त्रः इति श्यामा तंत्रे भद्रिका
बीजतामाति उक्तं च सुंदरमाला
तंत्रे भद्रिका भास्वती भीमाभै
बीजवितयं स्मृतं श्रुतं तस्य
रंजेयं ब्रह्मा त्वयः स सुखं ॥

प्रकाशं क्रीं क्रीं क्रीं ऊं ऊं ह्रीं ।
 ह्रीं भैं भद्रा कालि भैं ह्रीं ह्रीं ऊं ऊं
 क्रीं क्रीं स्वाहा इति भद्रकाली
 मूलं अथ तुरी मंत्रोद्धारः ३ ।
 कं स्वतंत्रे प्राणवन्तारकाज्यो
 तिस्तारास्यं ते तम इति तुर्या ।
 मूलमिदं प्रोक्तं स्वतंत्रेण भुक्ता
 स्वयं अथ तारकाज्योतिस्तारा
 बीजोद्धारणि ३ कंच कामे ।
 श्रुतीतंत्रे ऋक्षं भेत्तारकाज्यो ।
 तिस्तारा बीजाति पंचच ओं ।
 वूं वूं वूं महातुर्यै नमः इति मू

उ.
को.
१४

ले अथ छिन्नमस्तामंत्रोद्वा
रः उक्तं छिन्नाशिरोमणौ ॥
अंबिकासकलापमाचारु
कंचसुरेश्वरि अंत उच्छ्रत ।
बीजं च फट् ह्रयसमायुते
प्रकाशं ओं ह्रीं श्रीं छिन्नमस्त
कछ्मी फट् स्वाहा इति छि ।
न्नमस्तामूलं अथ द्विभेदा
त्मके उक्तं चागमलहर्ष्या ।
लक्ष्मीलज्जोस्तथामायासा ।
अं ह्रादशिकामथ वज्रवैरो
चनीयेद्देमाये फट् स्वाहा

पुते शसुदारः श्रींहीहीपेव ।
 ज्वैरोचनीयेहीहीफट्स्वाहा
 अथदक्षिणाकालीमंत्रोद्वा
 रः ॐ चणामारहस्ये ॐ ती
 त्रयेतीरुगमंक्षामागुगमंततो
 भियं दक्षिणेकालिकेत्येवमं
 तेकालीत्रयेपुतः कूर्चपुगमे ।
 परागुगमंपयश्चवसुरेश्वरि ॥
 दक्षिणायाः कालिकायामतु
 हीविशदक्षरः प्रकाशं क्रीं
 ॐ २ हींदक्षिणेकालिके ।
 क्रीं ३ ॐ २ हींस्वाहा ॥ अथ

उ.
को.
५

१५
श्यामामंत्रोद्धारः उक्तंच श्या
मातंत्रे हरिणाक्षीतया ल।
जां काली जिह्वा चतुष्टयं त
तः सुधारसे श्यामे क्लृप्ता
पेविमोचय अमृतं स्वादय।
स्वाहा श्याममंत्रसुदारुते
प्रकाशं श्रीं ह्रीं क्रो क्रो क्रै क्रौ
क्रः सुधारसे श्यामे क्लृप्ता
शापेविमोचयामृतं स्वादय २
स्वाहा इति श्यामामूलं अ
थ कालरात्रीमंत्रोद्धारः उक्तं
च कालरात्री कल्पे प्राणवे

वासनामायामन्मथः कम।
 लोङ्गवं इति दोषः सन्मथः क
 मलातया इत्ययं पादो रम्यतरः
 बीजे पंचशिरो ज्ञेयं ततः पल्लव
 मुद्वेत् इति छिन्नारहस्ये त
 तो मध्ये मित्यां त्यक्त्वा ह्यंते सर्वव
 शं कुरु वीर्यं देहि युगं मध्ये त
 क्ता मित्यं च कामिनि गणेश्वर्ये
 तथा चांते विप्रं च समुदाहृतं
 प्रकाशं ॐ ऐं ह्रीं क्लीं श्रीं कर्द्द्वैश्व
 रिसर्वजनमनोहरिसर्वभाव
 स्तंभितिसर्वराजवशं करिस।

उ.
को.
१६

वडुष्टतिर्दलितिसर्वस्त्रीपुरु।
षाकर्षिणिबन्धीश्रंखलांस्तो
टय २ सर्वद्वेषात्मजय २ द्वे
षातिर्दलय २ सर्वात्तंभय २
मोहतास्त्रेणद्वेषणमुच्चाटय
सर्ववश्यंकरु २ स्वाहा देहिदे
हिसर्वकालरात्रिकामितिग
णेश्वर्यैतमः इतिकालरात्री।
मूलं अथभेदाः देवेशि त्रिपु।
राबालंविज्ञेयं द्वादशात्मकं
उक्तंचमुंडमालातंत्रे द्वादशा
त्मकविज्ञेयं देवितत्रिपुराहृतं

केवलं सक्तये देवियत्प्रोक्तं ।
 तस्मिन् सत्तं अथोङ्गमरे अ
 ष्ठात्मिकाच विज्ञेयां विद्याश्री
 षोडशाक्षरी परं यत्तु चित्तं दे ।
 विसयोऽसक्तिप्रदं सत्तं तथा
 स्वकृतौ त्रिपुराशिरोमणौ ॥
 अष्टात्मकमिदं बीजं त्रिपुरायाः
 सत्तं तथा अष्टभिर्वत्सैर्वीपि
 मासैरष्टभिरेव च अष्टभिर्दिव
 सैर्वीपिजातीयात्सक्तिलक्षणं
 लक्ष्मीभेदद्वयं ज्ञेयं भाषितं क
 तिवासमा लक्ष्मीश्रुक्तिः ।

उ.
को.
१७

णीचैव त्रिभिर्वर्षैः फले लभे
त अथ सरस्वतीभेदाः उक्तं
च कामिनीकल्पे वाग्देवीच
तथा वाणी सरस्वत्यनलप्रि
या भेदास्त्वेते च विख्याताः
फले वर्षचतुष्टये ततस्तारा।
भेदाः उक्तं च भैरवे तंत्रे तारापि
तारिणीचैव मेकजटा तथैव
च लीलसरस्वतीचैव मृगता
राप्रकीर्तिता ताराभेदास्त्रयं
चैव सप्तोभो मे प्रकाशिता।
अथ भुवनेश्वरीभेदाः उक्तं

च भैरवतंत्रे भैरवी भीमरूपा च ।
 भीमापि सुवनेश्वरी भक्त्या फल
 प्रदा देवी नित्यं वर्षचतुष्टये अ ।
 यमातंगी भेदाः रुद्रया मले मा
 तंगी मन्त्राद्यौ रैक्यमातंगमति
 तास्य ते मातंगी चक्रिणी देवी ।
 ऊज्जिकाशो वरी तथा देव्या भे ।
 दानि चत्वारि फलं वर्षचतुष्टये
 मृगशारिका भेद द्वयं शारि ।
 कापितथापणी फलदापि हि ।
 वार्षिके अथ राज्ञा भेदाः राज्ञी
 भेद द्वयं प्रोक्ते राज्ञी च खगगा ।

३. मिनी द्विवर्षमध्येभक्त्याचराज्ञी
 को. राज्यं प्रयच्छति भीष्मभेदविही ।
 १८ ताचप्रजाभाषणविवर्धिनी कृद्धि
 १८ कार्णवे अथज्वालासुखाः ॥
 उक्तंचज्वालाशिरोमणौ तारा ।
 ज्वालासुखीचैवसंविकाभराट्ट
 पिणी यथेष्टफलदंप्रोक्तंच्वा ।
 लाभेदत्रयमिदं एतासांदशवि ।
 याताताताभेदसुदारुते तत्रा ।
 दोत्रिपुराभेदाः त्रिपुरातिलके ।
 सुंदरालातेत्रेच त्रिपुराभेरवी ।
 विद्याहिंगुलाचंडिकातथा ॥

चोमंडीतारसिंहीचयेंद्रीहैमवा
 तीश्वरी मृडातीवारुणीजुर्गामा
 हात्रिप्रभुसंदरी देव्याद्यादशभेदा
 स्त्रयोक्ताप्येतेविष्मलिता प्रकाशे
 श्रीह्रीमोःत्रिपुरेचंद्रवसनेकामः
 शारङ्गेरवि ओंह्रींश्रीहिंशुलेतथैव
 कमलाक्षामात्र्यक्षचंडिकेचासं
 डेहसकलह्रीचसकलह्रीचस
 कलह्रींश्रीतारसिंहितथा ह्येन्द्रि
 चारणमैवह्रीचसदतः कामंय
 गरुकिमणीदेवीहैमवतीश्वर्य
 पिकमलालजातथामत्सयः ।

उ.
को.
१५

चंद्रोदारुणिवाकपर्णिलपराजः।
रौस्तताशंभुता श्रीह्रींक्लीचर
गोशारदपितथाअक्षेपराक
मिणी विद्याश्रीविपरीतभाव
सहितः स्यात्षोडशात्मविधिः
इतिषोडशाक्षरीभेदाः श्रीदेव्यु
वाच ॥ महेश्वरत्रिकालज्ञाण
राणागतवत्सल भेदैर्द्युतातांदे
वीतांसत्वेवंवक्तुमर्हसि ॥ ५
इश्वरउवाच दद्यायतवदेशि।
तद्वक्ष्यामिसमासतः अथप्रि
याः यजुक्तेभैरवतंत्रे ओंह्रीं।

श्रीहरिणाक्षीबीजद्वयफल
 प्रदंसव्यः अक्षेहीशक्तितीरसे
 तेप्रोक्तमपिधूर्जदिना। अथरु
 किनापः ओंहीचैवंतरुकिना।
 एपास्तारेलक्ष्मीरपस्तथा ओ।
 तेप्रोक्तंमहेशानिलक्ष्मीभेदा।
 द्वयंविदं प्रकाशं ओंहीश्रीला
 क्ष्मीओंहीसःस्वाहा ओंरुकिनाणि
 ओंश्रीस्वाहा अथसरस्वतीभेदा :
 तोमापरावारभवमेवक्षामाता
 रंचप्रोक्तंपरमेश्वरेण वाग्देव
 तायाःफलदंदिवालेन्दणा।

उ.
को.
२.

२०
तमोभक्तिपरायणानो प्रका
शं ओं ह्रीं ऐं ह्रीं ओं वाग्देवतायेत
मः अथवाणीभगवत्पाः ॥
तारं लज्जोर्थबीजं चरुं ते स्तंभ
सुदारुतं ओं ह्रीं ऐं वाणीभगव
त्पैतमः इति मूलं अथ सरस्व
तीमंत्रं चार्वंग्यपि विभृतिश्च
अक्षं सरस्वत्पैतमः तमोतेषु
रमेशातिमया प्रोक्तं नगात्मजे
प्रकाशं ओं ह्रीं ओं सरस्वत्पैतमः
अथानलप्रिया मूलम् ॥
तारं लज्जावारभवे च मथ्ये तल

प्रियेततः अक्षंविश्वंतथांते
 चपार्वतीश्वरतंदिति ओं ह्रीं ऐं
 अतलप्रियैर्ग्रंतमः देव्याश्च
 त्वारिभेदातिसरस्वत्यावरात
 ने अथताराभेदाः प्रकाशे ।
 ओं ऐं ऊं ह्रीं ऐं ऊं तारे फट् स्वाहा
 ओं ह्रीं ऐं ऊं अतारे फट् स्वाहा
 ओं स्त्री ऐं ऊं एकजटे फट् स्वाहा
 ओं ह्रीं ऐं ऊं तीलसस्वति फट्
 स्वाहा ओं ह्रीं स्त्री ह्रीं ऐं ऊं अतारे
 फट् स्वाहा इति ताराभेदाः अ
 थभवते श्रव्याः ओं भैरव्यो नमो

उ.
को.
२१

मूले ओं ह्रीं भीमरूपाये नमो ।
मूले ओं ह्रीं श्रीं भीमायै नमः ।
तिमूले ओं ह्रीं श्रीं क्लीं भुवने ।
प्रथैतमः इति मूले अथ मा ।
तेगी भेदाः प्रकाशं ओं क्लीं श्रीं
श्रीं श्रीं ह्रीं उच्छिष्टं चंडालिनि ।
देवि महापिशाचिनि माते गि
देवि क्लीं ह्रीं ह्रीं ह्रीं ह्रीं स्वाहा ।
हा त्रिंशाक्षरं मेतः सुसुखाः ।
स्वाहा ते वा ओं उच्छिष्टं चंडालि
नि सुसुखि देवि महापिशाच
चिनि ह्रीं ह्रीं ह्रीं ॥ ॥

द्वाविंशाक्षरः अथचक्रिणः
 ॐ क्लीं ह्रीं महाचक्रिणेंदः स्वाहा :
 अथरुद्रिकायाः ॐ श्रीं प्रीं रु
 द्रिकेदेविह्रींदः स्वाहा ततः शा
 वर्याः ॐ श्रीं देविशां वरिंकीदः
 स्वाहा अथशारिकाभेदद्वयं ।
 एकः पूर्वसूक्तः ॐ ह्रीं ह्रीं श्रीं
 देवे अर्पणायैतमः अथहेम
 वतीश्वरीमूले ॐ ह्रीं श्रीं हेमव
 तीश्वरीमूले ॐ ह्रीं श्रीं हेमवती
 श्वरिह्रीं स्वाहा भीजाभेदविही
 तेत्यले अथाविकामूले ॥

ॐ
को.
२२

ॐ ह्रीं मातरं वि के ऊं फट् स्वाहा
अथ भगवत्पिण्डः ॐ श्री देवि
भगवत्पिण्डं फट् स्वाहा पा
ज्ञातिभेदः संत्राणि मया प्राक्ता
निपार्वती यता सो दशविद्या
तामन्यातो मृणवचस्पदे भद्र
कालीयथा देवी दक्षिणा काली
लिका तथा प्रकाशं क्रीं क्रीं क्रीं
ऊं ऊं ह्रीं ह्रीं भे भद्र कालि भे ह्रीं २
ऊं ऊं क्रीं क्रीं क्रीं स्वाहा क्रीं क्रीं
क्रीं ऊं ऊं ह्रीं ह्रीं दक्षिणा कालि
के क्रीं क्रीं क्रीं ऊं ऊं ह्रीं २ स्वाहा

तुरीये भेद विहीतास्तियथेषु फ
लदायिनी अथ छिन्नमस्तादि
विधा ओं ह्रीं श्रीं ह्रीं ह्रीं छिन्नम
स्ते ह्रीं फट् स्वाहा द्वितीयः ओं
ह्रीं श्रीं ऐं वैरोच विह्रीं ह्रीं फट् स्वा
हा दक्षिणा कालिका श्यामा
कालरात्रः सुरेश्वरि पता भेद वि
हीता अथ या कामफलप्रदाः
इत्युद्धारकोशाख्ये षट् देवी मंत्रो
द्धार भेद कथनेनाम द्वितीयः क
ल्पः ईश्वर उवाच ॥ अथो देवी
प्रवक्ष्यामि देवीतां मंत्रमृत्तमं ॥

उ.
को.
२३

२३
प्राणप्रेकाग्रमनसाब्रवीमि
तुक्तदहलात् दक्षिणामूर्ति।
नातस्मिन्काले तैवासिने तथा
भाषितो षोडशी विद्याननेदा।
क्षोभ्यको मुनिः तस्मिन्काले
मुनेस्तस्य चाग्रमं मुनिसेवि।
ते आशुपुर्मनयः सर्वसोत्सुका
मेव कोक्षिणः लोहितोदाल।
कौशावसाने गौपुंडरीकजौ शोडि
ल्यगालवौ चैव मेते तस्याग्रमं ययुः
सर्वमिलिता मुनिपुंगवं तेश्री।
दक्षिणामूर्तिमिदं तमृचुः ॥

परस्परं वै स्वकृलेष्टदेवीमंत्रो ।
 अवेयां शुभदानप्रक्षुः श्रीद
 क्षिणा मूर्तिरुवाच शृणु धेनु
 तयः सर्ववक्ष्याम्याम्यर्थमुत्तमं
 चराचरे सिंजगतिदेवी त्रिपुरसं
 दरी नेवता हककृचिदस्ति देवी
 सीमंतशोखरा तस्याश्रवदन्ता ।
 भोजात्सप्तदेव्यः श्रुता मया ॥
 यथेष्टफलदायित्यः सर्वरोगा
 र्भयापहाः अविरोधौ वकालेन ।
 फलदास्तत्सुखाद्युतः ऋष
 यकृचुः कादेव्यः कामिना ।

३.
को.
२४

२५
मातृकीदृशानिमन्त्रिच ॥
प्रसादं कुरु विप्रर्षे चेटस्मात्
दयातव सुतिरुवाच देवीनां
पर्याप्रीत्या यंत्रांष्ट्रां यमप्र
तः येन श्रवणमात्रेण हय।
मेधफलं लभेत् ईश्वर उवाच
सुतीश्वरात्मनर्देवो दक्षिणा।
मूर्तिरभ्यधात् सप्तविद्याः पु
राप्रोक्ता वज्रयोगिन्यदेवताः
तासां वक्ष्यामि नामानि पर्व।
तेष्वरनंदिनि दक्षिणा मूर्ति।
नातेषां प्रकाशितगुरुत्वतः ॥

श्रीवज्रयोगिनीदेवीवारही।
शारदातथा कामेश्वरीतथागौ
रीचन्नाष्टर्णातिथैवच कुलवा।
गीश्वरीत्येताःसप्तदेव्यःश्रुताम
या दक्षिणामूर्तिनातेषांसप्तवि
द्याःप्रकीर्तिताः एतासांबलमा
श्रित्यदेवीत्रिपुरसुंदरी समृजे।
जगदेतच्चपाल्यतेचसुरेश्वरि ह
रतेपितथाविष्णुचराचरसमन्वि
ते ऋषिरुवाच। एतद्वाक्यमृ
तेतस्यासुखाभोजाद्युतेमया
तासांमंत्राणिवक्ष्यामिष्टएवधे

उ.
को.
१५

२५

सुतिपुंगवाः अथमंत्रोद्धारणि
उक्तं च स्वतंत्रं प्रणवं सकलाच्चै
व बीजाद्यौ फलदायकौ सथ्ये।
पिवज्जयोगिन्यै ह्यंते नीरुमुदा।
रुतं प्रकाशं जैह्वी वज्जयोगिन्यै
स्वाहा अस्यामंत्रं समुप्राययः।
संशामं प्रविशति सतिर्जित्य रि
ष्टुत्सर्वात्कल्पाणीरुहमाविशे
त् अस्या बीजद्वये देवि जपते रु
दिमातवः द्वादशादिवसां स्ताव
त्सिद्धिर्भवति वाञ्छिता अस्या बी
जावुपादिष्यते कोते प्रजपेन्नरः

ऋतस्नातायामार्यायामैषु।
 तं कुरुतेतरः शक्रेण सह देवे
 शिससमभिरोषधैर्लिवित् लि
 विता संभवेद्वाज्ञाप्यं यत्र।
 समंत्रकं लिखित्वाथारयेत्
 धिं त्रैलोकाविजयो भवेत् आ
 स्याः संभोगकाले त्रुमंत्रं जपे।
 त्तरेष्वरि कान्तायामैषु तं कुर्या
 द्दुष्टप्रयुतो भवेत् अस्यायंत्रं।
 समंत्रं च वाहो यो धारयेत्तरः ॥
 यावज्जन्म भवेत्तस्य तावच्छृणु
 जीवति अस्यायंत्रं च समंत्रं च रु।

उ.
को.
२६

२६
दियोथारयेत्तरः यावजन्त
भवेत्तस्य तावलङ्गीर्भविष्य
ति अस्यायेत्तसमं चक्रुः
योथारयेत्तरः अन्तुवादेसश
त्रुणावाक्यज्ञः सहसा भवेत्
अस्यासिप्रसुन्दर्यास्त्रावांभो
जात्मयाश्रुते फलमस्याम
हाश्रयकारकं मुनिपुंगवाः
इति वज्रयोगिनीमंत्रः उक्तं।
चस्वकृतौ विप्रगतिलके वास
ताचैववाङ्गीकृतमोबीजसम
न्वितं वाग्भवसोष्टमकंचैवत।

तः पलवसुद्धरेत भगवति च
 वीतास्त्रितया वाराहिदेवते ॥
 वाराहसुखिचैवं तवा सताचम
 देतया ततः पंकजपयो जोह
 रंती रं सहेश्वरि भगवत्या सुवा
 राया एकत्रिंशत्तरो मतः अ
 यवाक्ती कबीजोद्धारः वाही
 कंसटमं ज्ञेयं च हिं गुबीजं सुती
 श्वराः श्रौं बीजद्वारमेतद्विचा
 त्यदत्तमावदेत् सुन्दमाला
 तं ज्ञेयं अथ तमो बीजोद्धार
 णि स्वतंत्रे तमो बीजं तथाथा ॥

उ.
को.
१३

तेमोहंतिमिरमेवच लंबीजो।
द्वारापेतातिहुविम्राणपरा।
शित प्रकाशं ऐंलौलेऐंतमो
भगवतिवाराहिदेवते वराह।
सुखिऐंलौंढंढः स्वाहा इति।
वाराहीमूलं अथशारदासंत्रो
द्वारः उक्तंचशारदापटले ॥
तारंभायाचमदनः शारद्विज्ञेय
मोषिमकं संत्रंचषट्शिरोज्ञे।
यंततःपलवसुदयेत भगवत्ये
शारदायैवांतैलजाचढद्वयं ॥
प्रकाशं ऐंहींकीसोंः नमभ।

गवतैश्वरदायैह्रीस्वाहा अथ
 कामेश्वरीमंत्रोद्धारः मायाच।
 हरिणाक्षीचचंद्रः शीतोष्णरेव।
 च मदतसूर्यिधोतौहोसंयो।
 ज्यस्ततबीजं मन्त्रः सप्तशिरा
 ज्ञेयंस्ततः पलवसुद्धरेत् जेव
 ताव्येततोदेविकामेश्वरित।
 येवच ततोबाणदेवतेपिह्यते
 तीरसुदारुते कामेश्वर्यामहा।
 देव्याहाविंशदक्षरोमन्त्रः चंद्र
 बीजाहो ऐंद्राच अथचंद्रबी।
 जोद्धारणि उक्तंचकालीसर्व

उ.
को.
१८

२४
स्वे चंद्रः शीतोष्णरिंउश्चार्वा ।
रीपतिरेव च ताराधिपः स्रथा
रश्मिः कृत्रिमाणपराणि च ।
अथोर्मिबीजीजोद्धारनामा ।
तिश्चस्मिन्नेव ऊर्मिबीचिस्तथा
चैवंतरंगस्त्रितयं स्मृतं त्रैबी ।
जोद्धारणेतानि कृत्रिमाणप
राणि च अथ स्तनबीजोद्धार
णि उक्ते चारा मालेकारे स्तन
बीजं ऊचं वैवसुरो जं रुजमेव ।
च जं बीजात्येव मेतानि कृत्रि ।
माणपराणि च प्रकाशं ॥

ह्रीं श्रीं द्रौं ह्रीं क्लीं क्लं जं जं च ना ।
 त्र्येकामेष्वरिबाणदेवते स्वा ।
 हा इति भैरवपटलोकमूलं
 अथ गौरीमं श्रीद्वारः उक्तं च त्रि ।
 पुगशिरोमणौ प्रणवं क म ।
 लाचैव मायावाक्लीकमेव च
 शिवजीतेतथादेवि गौरिशर्व
 अटद्वयं भगवता महागौर्या
 वालस्तु द्वादशाक्षरः अथ शि
 वबीजो द्वारः उक्तं च कुलचूडा
 मणौ शिवबीजं च शंभुप्रण ।
 र्वः शंकरपवच गं बीजाति च ।

उ.
को.
२५

चत्वारिंशद्विमापपराणितु
ओं श्रीं ह्रीं ग्लौं गं देवि गौरि गी ।
स्वाहा अथात्र पूर्णमंत्रोद्धारः
२५ उक्तं च कामेश्वरी तंत्रे तारं प
रायिकमलामीतकेतनपत्र
च विष्णुततो भगवति माहे ।
श्रिततः पुनः अत्र पूर्णोद
द्वयं च मन्त्रविंशत्तरः स्मृतः
मीतकेतन इति दोषः उक्तं ।
चत्वारिंशद्विमापपराणितु
स्वे अक्षमायापि पञ्चाचका ।
मंविष्णुसुदारुते वीजेतष

दृशिरोज्ञेयं विष्णुन सहभा ।
 मिति इत्युद्धारः प्रकाशं ओं
 ह्रीं श्रीं क्लीं तमो भगवति साहे
 श्वरि अन्नपूर्णोत्वाहा मूलं ॥
 अथ कुलवागीश्वरी मंत्रोद्धारः
 उक्तं च मंडमाला तंत्रे प्राणवं
 सदतं चैव स्कंदे नारायण प्रिया
 तटं चैव मिच्छा बीजं ततः पल
 वमुद्धरेत् रुष हस्ते ततः पश्चा
 तु कुलवागीश्वर्यमेव च अंते च
 वामता बीजं पश्यं कादापि ती
 रं नर्तकी बीजं भोजय

३.
को.
३.

३०

श्रेवसुरेश्वरि कुलवागीश्वरी
देव्यास्तुर्यविंशत्तरोमतः त
त्रेच्छाबीजनामातियडुक्तेवा
मकेश्वरे इच्छाबीजेस्सहाको।
क्षालिषाबीजचतुष्टयं कुंवी।
जात्येवमीशातिह्रिमाएपप
राणिच अथतर्तकीबीजना।
मातियडुक्तेछिन्नारहस्ये तर्त
कीबीजमत्स्येवेषणापिराणि।
कातथा पाण्यस्त्रीपंचवीजा।
तिर्वीबीजस्यात्ततंपरं अंबुजा
भोजयोरैक्यमितिदोषः प्रका

शं गेंक्रीहोश्रींऊंऊंऊंऊंऊंऊं
 ऊलवागीश्वरिपेंडःऊंडःख्रीटः
 स्वाहा इतिमूलं एतामयामहे।
 शातिसप्तविद्याप्रकीर्तिताः श्र
 याहेतवभक्त्यातेरुदियद्वोचते।
 प्रियं वदमेसत्वरंदेवितद्वक्ष्यामि
 सुविस्तरे श्रीदेव्युवाच पंचातोवा
 चलक्षणांकीदृशास्तेमनूतमाः
 कृपयापिपुरासांघेसूचितानप्र।
 काशिताः सुनयकुचुः ब्रह्मर्षेस
 र्वशास्त्रज्ञत्वन्सुखात्सकलेश्वर।
 ते मन्त्रेचकुसाराणामस्माकंव

उ.
को.
३१

कुमरहंसि दक्षिणामूर्तिमुति
सुतीव्रवीति ईश्वरः पार्वतीप्री।
तिव्रवीति ईश्वर उवाच शृणु।
पार्वतिदेवेशिमहर्षीणो पुराशि
वे दक्षिणामूर्तिनोक्तं यत्तत्रैव स्या
सितत्वतः हेरंबशरजत्मानौका
र्तवीर्यार्जुनस्तथा हनुमज्जैरवा
वेतेभाषिताः पंचबालकाः ॥
भैरवेतत्रैवामश्वरे च हेरंबशरा
जत्मानौ महासत्संजयस्तथा
कीर्तवीर्यार्जुनश्चैव हनुमज्जैर
वौतथा स्वयमयाचतत्रोक्ताभा।

धिताः षट्कुमारकः रुद्रयाम
 ले गणेशवदुकोचैवस्कंदोस्त
 त्रुजयस्तथा कार्तवीर्यज्जतो।
 प्येवंसुग्रीवो हनुमोस्तथा याम
 ले रुद्रशङ्खादौ भाधिताः सप्तवाल
 काः तत्रादौ गणेशमंत्रोद्धारः उ
 त्तंच रुद्रयामले ओं प्राणवंकम।
 लालुजं कंदर्पमठबीजकं शं।
 करं षट्शिरोमंत्रंततः पल्लवस्तु।
 ह्येत् गणपतये नमः पश्चाद्द्वय।
 वरदमेव च सर्वजने ततः पश्चा।
 लेशमातयेति च श्रुतेऽपि षड्यं

उ.
को.
३२

32

ज्ञेयमष्टविंशत्तरोमन्तः प्रका
शं ओं श्रीं ह्रीं क्लीं गं गणप
तये वरवरदसर्वजने मे वशमा
तय स्वाहा इति मूलं अथ कुमा
रस्य उक्तं च कुलचूडामणौ प्र
णवच्छिविवीजं च मंत्रचद्विंशि
रः स्मृतं मथे कुमाराय नमोऽयं
ते नीरसदायुते अथ च विवी
जोद्धारः उक्तं च सिद्धसारस्वते
छविवीजं कोटिवीजं शोभापि
सुषमा तथा होवीजानि च च
त्वारिंशत्त्रिमासपरान्ति ॥

ॐ ह्रीं कृमा राय तमः स्वाहा इति
 मूले अथ कार्तवीर्यार्जुनस्य ।
 उक्तं चोडामरे तंत्रे प्राणा वै वायुः ।
 ज्ञापि चारुके मन्त्रयुक्तया शु
 क्रं बीजं च मृत्युं च कर्मलो रमणा
 तथा चंद्रं दिवं च कुरुं च तुरंगं च
 सुरेश्वरि मध्ये तन्नाम विज्ञेयं का
 र्तवीर्यार्जुनाय च श्रुते पयो मतुः
 प्रोक्त एकविंशाक्षरः शिवे तत्र ।
 शुक्रबीजो ह्यारः उक्तं च छिन्नाशि
 रो मणौ शुक्रबीजे तथा काव्यो भा
 र्गवः कविबीजकं दैत्यसात्यो म

उ.
को.
३३

३३
हेशानिसुरासुरनमस्कृते ॥
ब्रौवीजातिचपेचैवकृत्रिमाण
पराणिच शुक्रबीजौद्वौब्रौल्ले।
चप्रकाशंच ओंश्रीह्रींकींवींश्रीं
श्रींकींपेंद्वौंइंफट्कार्तवीर्यार्जि
नाथस्वाहा अथहनुमतः कुल
वृडामणो प्राणवमर्थबीजंच।
विभूतिस्तदन्तरं हनुमतेत।
तःपश्चाद्रामहतायवैपुनः लं
काविध्वंसतायैवमंजनीगर्भसं
ततः भूतायणाकिनीचैवडा।
किनीतदन्तरं विध्वंसताय।

किलिहोवबुकारेणवैपुनः ॥
 विभीषणायहनुमदेवायस्तु।
 दन्तं तं अक्षमायाहरिणाक्षी।
 व्योषंस्कंदंतैवच हनुमापस्तु
 प्योतेपेसमषष्टुक्षरोमनुः प्रका
 शं ओं ऐं ह्रीं हनुमतेरामद्वताय।
 लंकाविधेमतायश्रंजनीगर्भसे
 भूतायशाकिनीडाकिनीध्वेसा
 नायकिलिकिलिवबुकारेण।
 विभीषणायहनुमदेवाय ओं।
 ह्रीं श्रीं ह्रीं ह्रीं फट् स्वाहा इति मू
 ले अथ भैरवस्यप्रणवेमत्स।

उ.
को
१४

३५

यंचैवमभवीजसमन्विते श्राधि
वीजेकल्पवीजेशतवीवीजसंयु
ते मायामध्येपिवदुभैरवायाशम
रीतया अंतेपिभैरवस्यायंमनु
रष्टादशाक्षरः इतिरुद्रयामलो
क्तं तत्राभवीजोद्धारः उक्तंचम।
केप्यरे अभवीजेचजीमूतसंयु
व्यादवलंचेतस्र बीबीजातिच
यंचैवमन्ततात्पर्याणित्वा श्रया।
धिबीजोद्धारसिप्रगतिलके ॥
श्राधिबीजेतथासिंघःसोभवं।
सागरस्तथा रुंबीजातिचचत्वा

रि रुकाररकारयोर्भेदे अग्नि
 बीजं स्तं प्राधिबीजं हं अग्नय्यो
 रंतरादंतरमिति निर्दोषः अथ।
 कल्पबीजोद्धारः उक्तं चागमाले
 कारणे कल्पबीजं च सेवंते प्रलयं
 क्षयबीजं च क्षामिकं क्षुरकं क्षौ
 द्रे तथा कल्पांतबीजं च ध्रुवीजा।
 त्वेवमष्टौ चक्रत्रिमाणपरणिच
 अथ शतद्वीबीजोद्धारः आगम।
 सलं हर्यौ शतद्वीपालिकाश्या
 माशाद्वलाशुक्ला तथा द्वीबी
 जातित्रयं चैव मसत्सत्यपरणिच

उ.
को.
३५

प्रकाशं ॐ क्लीं वीरं भुवदुक्कमे
खायतमः स्वाहा इति मूलं अ
थ महासूत्रं जयस्यागमलह।
र्यो अक्षरं जं शक्तिशोभेपिशं
कातसौ द्वैपालयद्वौतथैवच
तस्माच्छक्तिः वैशरहृजत्रासौ मे
त्रेद्वारो देवि सूत्रं जयस्य ॐ जेसः
हंसः सोपालपालयसो हंसः जं
ॐ इति मूलं अथ सुग्रीवस्याग
मशिरोमणौ तारं सायावाग्म।
वंसत्सयंच शक्तिर्मथेनासत्प।
कातथांते कालीपमौ कूर्चपमौ

समस्तापयौनीरमेषसुग्रीवमं।
 ३ः प्रकाशं जैह्रीपैल्लंकीसःसुग्री
 वादेवायक्रीठःद्वीठःस्वाहामू
 ले मयाख्याताःसुरेशातिह्यं।
 तेवैसमबालकाः दक्षिणामूर्ति
 रुवाच ऋणथसृषयःकिंचि।
 पुष्पाकमलियदृदि ब्रवीमिभ
 वतोप्रीत्याम्राज्ञापयितुमर्हथ
 इतिश्रीदक्षिणामूर्तिरचितेउ।
 द्वारकोशेसप्तविद्यासप्तकुमार
 कोशस्थानेनामत्ततीयःकल्पः ३
 ऋषयऊचुः ब्रह्मर्षेसर्वतत्वज्ञ

उ.
को.
१६

३६

शास्त्रांभोनिधिपारग नवग्र।
हाणामस्माकंसेनैस्त्वंवक्तुम
हंसि ईश्वरउवाच॥ तस्मिन्का
लेमहर्षीणांयजुक्तेथात्सुत
तातव ग्रहाणामंजोश्रुतात्वा
द्यामिसमासतः आदित्येज्ज।
शुक्राश्रुर्विहपरमेश्वरि प।
तेपंचमहेशानिपंचेषोर्वाणदे
वता भौमार्किराहवेष्ट्रेवत्रय।
पतेस्तृतीश्वराः देवस्यावंडपर।
शोर्लोचनत्रयदेवताः केतुश्च
परमेशानिर्भूमेर्देवः प्रकीर्तितः

एतेन वग्रहाः शोक्ताः शोभताः।
 रुद्रयामले अथादोपेचग्रहमे
 शोद्धारः तत्रादावादित्यस्य विप्र
 नाथस्यारोद्धारे प्राणवेचोबरेल
 क्षीव्योमबीजेतथैवच बीजे।
 तुर्यशिरोज्ञेयततः पल्लवसुद्ध
 रेत्त ग्रहाधिराजायततः आदि
 त्पायतथैवच अन्तेपयस्तुवि।
 ज्ञेयमन्तर्व्यष्टद्वारः स्मृतः अ
 थांबरबीजोद्धारतामातिश्रंब
 रेवसुबीजेचमृत्युंशक्तिरिति
 द्वये हरितेहरिणीबीजेहरि।

उ.
को.
३०

३७
दाबीजमेवच स्त्रीः बीजातिष
द्वेदेविह्वत्रिमाण्यपराणिच ।
श्रंवरबीजोदौ ओंस्त्रीं श्रींश्रीं
हाथिराजायश्रादित्यायस्वाहा
अथबुधस्यस्वतेत्रे प्रणवेचत
थास्कंदोरसजाचषडाननः ॥
मध्येपिग्रहनाथायबुधायांते ।
चटद्वयं बुधस्यग्रहनाथस्यम
नुष्मत्तर्दशाक्षरः अथषडान
तबीजोद्धारणि कुत्रिकासर्वस्वे
षडानतः शरजन्मास्कंदः कुमारबी
जकं शंभवः शालिनीबीजंतथाष

एतद्वीजकं देवीजातिच
 समैवमन्त्रात्म्यपराणिच ॥
 प्रकाशं ओं ह्रीं क्लीं देवहताया
 यवुथायस्वाहा मूलं अथ सु।
 क्रम्य आगमशिरोमणौ प्रण
 वमूर्ध्ववीजं च स्तनवीजमम।
 न्त्रितं शिववीजं ततो मध्ये ग्रहे
 श्च राय वै पुनः सुक्रयांते शुभरी
 चैव बालाश्च तर्दशाक्षरः प्र।
 काशं ओं ऐं जं गं ग्रहे श्च राय सु।
 कायनमः इति मूलं अथ बृह
 स्यतेः त्रिपुरातिलके ॥ अक्ष

उ.
को.
३८

मायापिसौभाग्यं सुरासुरता।
मस्कृते तरेतवेष्यं संयोज्य।
चार्वंगीहिंशुवीजकं ऊर्ध्वच।
षट्शिरोवीजंततः पलवम्
द्वेत्त ततो ग्रहाधिपतये बृह।
स्पतयपवच पुनर्वारिवहश्चै
वपमं लक्ष्मीसुतीरजं वासा।
तापंकजं चैव मेते प्रोक्तं वने
शिवे इत्युद्धारः सौभाग्येति दो
षः दक्षिणासूर्तिरुवाच ॥ तस्य
धिगस्तु सुतयः स्वयं यस्तथा
भवेत् करुकिणी च सौभा।

गपंयोभ्रवोरंतरंमद्वत् इतिदो
 षः अंतंचस्वकृतौसुंदरीसर्व
 स्वे प्राणवंसकलश्रेवदेवेषि
 रुक्मिणीतथा ततोवारिवरुं
 इतिदोषः वामकेश्वरे प्राणवं
 चपरालक्ष्मीवीचिवेष्यपिघो
 जयेत् चंद्रोमहंततःपश्चाद्वा
 द्वाधिपतयेतमः ततोहृदस्यत
 येपिततोजीमूतबीजकं पद्मे
 लक्ष्मीतीरजंचवासनापंकजं
 तथा श्रंतेतीरेसमाख्यातंपंच
 विंशाक्षरोमन्त्रः प्रकाशं ॥

ॐ
को
३५

ॐ ह्रीं श्रीः ब्री पें ग्लों ग्रहाधि।
पतये वृहस्पतये ब्री ढः स्वाहा
अथ चंद्रस्य काली पटले ॥
अक्षे च हरिणा क्षीव कुंती बी।
जसमन्विते हरेति शास्त्रे संयो
ज्यमृत्यानुसार संयुते ताद्य।
बीजे ततो मध्ये चंद्रा यो तेषम
रीसता अथ ताद्य बीजोद्वा।
रः भैरवे तं च ताद्य बीजे च नट
तं तोडवं तत्तु बीजकं च बीजा
तिच चत्वारिंश विमाण्य परा।
णित प्रकाशं ॐ श्रीं कीं ह्रीं च

चंद्रायतमः पतेचैपंचबा ।
एतानां ग्रहाः पंचप्रकीर्तिताः ।
अथ विग्रहमंत्रोद्धारणि ॥ त
त्रादौ भौमस्य शारदटीकायां
चारणं हरिणीबीजं रुक्मिणी
शार्वरीपतिः वेधो बीजंत
तोमध्ये ग्रहाधिपतयेतमः भौ
माया ॥ तेमया प्रोक्तो मतुः पं
चादशाक्षरः तत्र वेधो बीजोद्धारः
वेधो बीजो विधिर्व्रजस्वये
भूबीजमेव च कं बीजात्पयि ।
चत्वारिंशत्त्रिमासपर्याणि च ।

उ.
को.
६.

प्रकाशं पेंसैः श्रीदोकंय।
हाधिपतयेभौमायस्वाहा ॥
मूलं अथशानैश्चरस्यागमल
र्यो तारेलजोप्रियंचेवबीज।
त्रिभूलकूर्धगः ग्रहचक्रवर्ति।
तेपिशानैश्चरायवैनमः मदने
वासनाशक्तिरंतेनीरमृदाकृ
ते शानैश्चरस्यदेवेशिमन्त्रवि
शादरः सद्यः प्रकाशं ओं ह्रीं।
श्रीग्रहचक्रवर्तिनेशानैश्चराय
क्लीपेंसः स्वाहामूलं अथराहोः
अस्याम्येच प्राणवेरसनाधुमं

तटपुगमंवगर्जितं ततोटेका ।
 थारिणोचराहवेदव्यवाहनः ॥
 लज्जालक्ष्मीस्तथाभीमास्येतेव
 तमुदारुते राहोर्विशाक्षरोमंत्रो
 यथाभीष्टफलप्रदः इत्युद्धारः ॥
 तत्रगर्जितबीजोद्धारः स्वतंत्रेग
 गर्जितं स्वतबीजंचस्त्रुनितं रसि
 तेतथा टंबीजातिचचत्वारिह ।
 त्रिमाणपराणिच प्रकाशं ॥
 कींकींऊंऊंटेकथारिणोराहवे
 रं ह्रींश्रींभेस्वाहामूलं शंभो ।
 नेत्रत्रयाणंचदेवताभाषितोम

ऊ.
को.
४१

या स्वदिनेसाथकोमंत्रांशहा।
लांसाथयेछिवे अथकेतोःमं
त्रमुक्तावल्यां प्राणवंसकला
वृष्टिस्ततोपि कुरूपिणे केत
वेपिततः पश्चाच्छ्रंदाशंकापय
स्तथा केतोरयंमन्त्रः प्रोक्तोदे।
विपंचदशाक्षरः तत्रवृष्टिवी।
जोद्वारतामाति वृष्टिवीजं च।
करकंवर्षोपलस्तकार्षिकः।
क्रूंबीजातिचचत्वारिह्रविमा
त्यपराणिच इतिमुंडमालाते
त्रे प्रकाशं॥ ओं ह्रीं क्रूं कुरूपि

पिणोकेतवेणैसोः स्वाहा मूलं
 एतेषां तव ग्रहाणां मतवो भाषि
 तामया अथाहंतवदेवेशिवर्णा
 तां वस्मि वै मत्तन् कोशं लंकोप
 कार्ग्यं गोप्या होष्यतमं ऊरु येन
 विज्ञातमात्रेण मंत्रिकः साधको ।
 भवेत् शत्रुद्वारकोशे तव ग्रहमं
 त्रोद्धारकोशाख्यातं नाम चतुर्थः
 कल्पः ४ ऋषय ऊचुः ब्रह्मर्षे व्र
 ह्मपुत्रस्त्वसागमार्णवपारग ॥
 प्रसन्नोऽस्मि महाभागि त्रस्मात्तु
 पयाप्रभो नानाशास्त्राणि ह्यस्मा

उ.
को.
४२

मिश्रात्वा नित्यं त्रिंशद्बुजात्
वर्णानां श्रोत्रमिच्छासि संत्रको
शान्तिवचनं दक्षिणा मूर्तिरुवा-
च ॥ अथ वधस्य षयः सर्वे संत्रको
शं सुविस्तरं मुनीनां सूचितं य-
च्च दक्षिणा मूर्तिना पुरा उक्तं च
त्रिपुरातिलके ईश्वर उवाच ॥
आत्मबीजमकारं च स्वांतं रुढी
जमेव च सातसं च सतो बीजं ये
तामहमिति स्मृतं च मृत्याव-
संबरं व्योम वै सवेति भाषितं ॥
अकारस्यात्वतं मन्यु उक्तं भैरव

तंत्रके आइंद्रबीजंतयाजि।
 स्मरुत्वात्मववाहरिः शैवपि
 कारवार्णस्पृष्टविममपरंवदे
 त् मयाप्रोक्तं सुरेणानिग्रंथेभे
 वतंत्रके ३ बुद्धिबीजंतयामेथा
 धीबीजंचमतिस्तथा ऐंद्रंतये।
 वविज्ञेयमिकारस्यान्ततं प्रिये
 मयाप्रोक्तं सुरेणानिग्रंथेभे
 लकेशिवे ईऐंद्रबीजोईई रुति
 बीजंतयातंदावामनंबीसबी
 जकं सौरसुकारबीजानिक्का
 त्रिमाणपराणिच मयाव्या।

उ.
को.
४३

५३

तातिसर्वस्वेकृज्जिकायाःसुरे
श्वरि उकथबीजंतथाकेशंशि
रोरुहंचमूर्धजं ऐंदवमन्त
मत्पट्टकारस्पसुरेश्वरि शि।
रोमणोमयाप्रोक्तःसुंदर्याःपर
मेश्वरि कृपाभाबीजंतथापा
पंकिलिषंकल्मषंतथा किंक
रीबीजमेवंचमंगलमन्तंतप
रं ऋकारस्पसुरहस्येस्मित्काल्याः
प्रोक्तंमयाशिवे ८ कृपाबीज।
मयाबीजंकुरुणाकार्षिकंत।
था ऋकारस्यान्तमत्पद्माधि

तेविप्रयामले ऋविप्रवी।
 जहयंल्लकारंचतमशति व्या।
 ऋबीजेजगद्दीजेगौर्यप्रोक्तं स
 याशिवे ल्लकारस्यान्तमत्प
 उक्तंचरुद्रयामले लू गंगावी
 जंस्वर्यमीचंताकवायीचस्वर्त।
 दी शक्रमत्पदन्तंचल्लकार।
 स्पमयास्सन्तं ग्रंथेचस्वकृतौदे
 विमंत्रसागरतंत्रके लू एका।
 देशमात्कंचलतावीजंतये।
 वच बलीवीजंचवाराकीचाचा
 त्पदन्तयावदेत् अपरंचम।

उ.
को.
४४

५५

यात्मातमेकारस्यसुरेश्वरि
कुलचूडामणौग्रंथेरचितेमांवि
त्रमेः ऐंवाग्भवेमूर्ध्वबीजचचा
रणंचंडिकेश्वरः चंडोपिचर्मव
सतंवासनाचतथैवच चार्वण्य
पिचचर्माणंमात्रोद्घाटशक।
मथ राज्ञात्मातंसयादेविपे।
कारस्यात्ततंपरं त्रिपुरासर्वस्व
ग्रंथेदक्षिणामूर्तिनाकृते ऐं
प्रणवंचततस्तारंअक्षतोमा
पिअंबकः त्रासस्तारंचदे।
वेषिकैतवंचमयास्मृतं ॥

छिन्नाशिरोमणिग्रंथेरविते
 पिसयास्वयं ओंमोक्षबीजंतथा
 मुक्तिज्ञातंतिर्वाणबीजं आग
 स्तं चमयाख्यातंग्रंथेभैरवतंत्र
 के ओंश्रंबीजं हृदबीजंचपाद
 पंथराणीरुहं भूरुहंचमया
 ख्यातमन्त्रतमपरंवदेत् सिद्ध
 सारस्वतेग्रंथेब्रह्मणैवप्रका
 शितं श्रं नागबीजंभूथरंच
 भार्गवबीजंचभातवं ध्रौवंख्या
 तंमयादेविश्रः शतृस्यान्ततंप
 रं ग्रंथेत्रिपुरसंदर्षाः सर्वस्वे।

उ.
को.
४५

विश्ववल्गुमे अः ककारं च शि
रोवीजमूर्धवीजं च चारुणं वे
धोवीजं विधिब्रह्मास्वये भूवी
जमेव च ककारस्य मया व्या
तमन्तमपरं वदेत् ग्रंथे छि
न्नारहस्ये स्मित्पर्वते श्वरनेदिति
क तभोवीजं पुष्करं च धोवीजं
चक्रवालकं वैश्वरप्रववीजं
च प्रोक्ते त्रिपुरायाः स्वयं आग
मास्तमं जर्यो दुर्लभा याम्
यापि च एव शिववीजं च शंभु
अशर्बः शंकर एव च गकार

॥ १ ॥
 स्मात्तमस्यज्ञाविजेषडाभि।
 जेमारजिद्धीजमेवच मायात्म
 जोर्कवेथुश्रगोतमसत्ततेपरं
 षडातनःशरजन्मास्कंदःकुमा
 रवीजकं शाभवःशालिनीवी
 जमत्तमपरंस्मृतं कुञ्जिका
 सर्वस्वेत्यातंमयात्रैलोक्यपू।
 जिने उताद्यवीजंचनटनंता।
 डचंत्तत्रवीजकं चकारस्पमया
 त्यातंग्रंथेभेरवतंत्रके च शान्ति
 बीजमर्कजंचपंगुवीजंतथैव।
 च कालंचसौरवीजंचसूतिस्त्रं

उ.
को.
४६

46

दरबीजकं छं बीजंचमया
प्रोक्तं ग्रंथे कामेश्वरेशिवे ॥
छं शान्तिबीजोद्दो ह्यज स्त।
नबीजं ऊचं चैव सरोजो ह्यज
मेव च ज कारस्य मया व्या।
तस्य सत्यं तमावदेत् आ
गमालंकारजे च ग्रंथे भैरवा
तिर्मिते ज इच्छाबीजं स्पृहा
कांक्षालिप्ता बीजचतुष्टयं
ऊ कारस्य मया व्यातमस्य
मपरं स्पृतं त्रैलोक्यप्रथितं।
ग्रंथे देवि वैवातकेश्वरे ऊ ॥

यमवीजं कृतांतसमवर्तिनो
 कीनाशं मृत्युवीजं च जकारस्य
 मया स्मृते त्रिपुरासर्वस्वे ग्रंथे ।
 त्रिजगदुर्लभे प्रिये जकालवी
 जौ द्वौ जंघ्रं च गर्जितं स्तनवी
 जं च स्तनितं रसितं तथा टका ।
 रस्य मया ख्यातं स्वतंत्रं देववेदि
 ते ८ पञ्चपंकजयोजोती रज
 संवुजं तथा पंचटकारवीजा ।
 निकृत्रिमाण्यपराणि च मया ।
 ख्यातानि देवशितत्रैव वामके
 श्वरे दसिंहिका सरसीवीजं रेणु

उ.
का.
४७

५९

काबीजमेवच श्रंजनीबीज
कंख्यातमनृतमपरंस्मृतं ॥
उकारस्यमयादेविग्रंथैवैरुद्रा
यामले उ वायुबीजमनिलंच
समीरणमरुतथा समीरंवायु
गंजेयंवातंश्चसनबीजकं द
कारस्यमयाख्यातमन्यदन्त
मावदेत् दवायुबीजौद्वौ द्वयं
भैरवतंत्रेऽप्रायुगबीजोणंदं ॥
वाणबीजेमार्गणंचपत्रिणमा
शुगंतथा णकारस्यान्तम
न्यद्वेयंभैरवतंत्रके ण रात्रि

बीजंतमोबीजंतामसीबीज।
 मेवच क्षपाचक्षणादावीयाम।
 त्रयत्तमावदेत ऊर्जिकास।
 र्वस्वेयंयेतंबीजंचमयास्मृतं
 तविलबीजंचविस्तारंरुधिरं।
 नागलोककं य कारस्पमया।
 एवातेतंत्रैवैकुलिकाएवे य च
 क्रिवीजं व्यालबीजः सर्पकाको
 दरोरगो भोगिवीजंभुजंगंचभु
 जंगममितिस्मृतं दकारस्पमा
 याएवातेमत्तमपरंस्मृतं ॥
 स्वतंत्रैदेवदेवेशिदत्तिणामूर्ति

उ.
को.
४८

५४

ताकृते द ऋषवीजं प्रसूतं च प्र
सूतिः सुप्रजा तथा धकारस्यात्
तमत्प्रविप्रातिलके स्तुतं य
क्षारवीजं बलवर्णं सैधवं सूक
रं हृकं वाराहन्तमत्प्रत्मया ।
एवाते सुरेश्वरि त्रैलोक्यप्रथिते
ग्रंथे विप्रायाः शिरोमणौ न ॥
दक्षिणाकृतवर्मस्यं स्वच्छंदं देव ।
ताकृतं मत्स्यं च मीनवीजं च श ।
फरीवीजमेव च ऊषवीजं मया ।
एवातं ग्रंथे चिन्नाशिरोमणौ प
हूर्ममीतपदव्याप्तौ बीजाणि स ।

दृशं प्रियं फकारस्य पकारस्य
 पकारस्य भेदांतास्ति परस्परं भा
 षणोद्धारविषये लिखने प्रकृतिः
 पृथक् मत्स्यं वमीनबीजं च फ
 कारबीजमेव च फषबीजं मया
 व्यातं ग्रंथे छिन्नाशिरो गणो य ।
 कर्मबीजं च कमटं कर्कटोपि कु
 लीरकं कल्पमत्तमत्पत्न्या
 व्यातं च भामिति शारदापटलो
 ग्रंथे त्रैलोक्यप्रथिते शिवे फ ऊ
 र्मिबीजं विस्तृता चैवंतरं गास्ति तथे
 स्मत्तम् असत्पमपरं ज्ञातं मया ।

उ.
को.
४५

५९

एवातंसुवेष्वरि कालिकासर्व
स्वेग्रंथेव्रश्मणौवप्रकाशिते व
भद्रिकाभास्वतीभीमाभकार
स्यात्तत्परं तत्रैवेसुंडमालाया
मयाएवातंसुवेष्वरि भद्रुलिवी
जेशिलीवीजंमंडुकेंडुडुरंतथा
मेकीवीजंमयाएवातमसत्यमप
रंस्ततम आगमादतमंजर्याप
र्वतेश्वरनेदिति स वायुवीजंवशा
वागिसवाचालं वैश्ववीजकं वी
राणाणांतथावापिमया एवातंसु
तंत्रके अवह्निश्चद्रुतभगद्रुव

वाहन्तः रकारस्य मया व्यातं ।
 शृणामो तं त्रेस्तरे श्वरि र तमो वी
 जं तथा यां तं मोहंति मिरमेव च
 लकारस्य मया व्यातं त्रेस्तु निति
 मिते भूवी जं यरणी वी जं लका
 रं भाषितं या ल श्रभ्रमेव च जी ।
 मृतमं बुभुद्वलं च तं वकारस्य
 मया व्यातं तं त्रे वैवामके श्वरे ॥
 वकल्याणं वैवशर्मपिशं शुभं
 च चतुष्टयं शकारस्य मया व्या
 तं ग्रंथे भैरव तं त्रे के श शं पा वी जं
 तडिही जं विद्युच्छतरुदा तथा ॥

उ.
का.
५.

50

हादितीवीजकंचैवमसत्पंम।
परंस्ततं मयात्मातंसुरेशानि
ग्रंथेवैरुद्रयामले ष शक्तिःश
र्मापिविज्ञेयंशरच्छेकेतयेवच
मकारस्पमयात्मातंग्रंथेच्छि
न्नाशिरोमणौ स छविवीजकां
तिवीजंशोभाभासुषमातथा
आकाशंचकारस्यात्तमन्य।
त्सयाश्रतं सिद्धसारस्वतेग्रंथे
तित्पंमात्रिकपृजिते हृदेववी।
जंतिर्जरंचत्रिदिवेशकंसुखी
जंचगीर्वाणोलेखमसरवीजकं

नकारस्य मया प्रोक्तं कलचूडाम
 लोप्रिये नवर्णानां देवदेवेशि ।
 कोशं प्रोक्तं मया शिवे नातामंत्र
 पुतं देवि सर्वागमविति श्रितं ॥
 इति श्रीमद्भारकोशे सर्ववर्णको
 शाख्यानंतामपंचमाकल्या ५
 अक्षराणांष्टयकनाममंकीं प्री ।
 श्रीं श्रीं श्रोः तथाष्टयकनामसु
 रेषाति सकलागमविति श्रितं अ
 यवक्ष्यामि ते देविति स्वो भुवत दे
 वताः दक्षिणा मूर्तिना पूर्वमृषी
 णां भाषिताः स्वयं भवानी देवदे

उ.
को.
५९

शिद्धितीयाभगलाम्बावी ई
द्राक्षीसात्तीयाचतिस्त्रोभवा
नदेवताः आसामहंतेमंत्राणि
वक्ष्यामिष्ठाउपार्वति यस्यक
स्यनवक्तव्यंनवक्तव्यंवरातते ।
तत्रादौभवातीमंत्रोद्धारमंडमा
लातंत्रे प्रणवंचैवद्वेपमेअसं
पुगमंपरापुनः हरिणाक्षीद्वयं
कूर्चंहरंद्वयसंपुतं प्रकाशं
ॐश्रींॐॐह्रींह्रींश्रींश्रींहुंफट्
त्वाहा मूलं अथभगलाम्बावाः
आगमालहर्षो तारकंचैवम् ।

द्वीजं दत्तं ससुदारुतं मंत्रं च द्वि
 शिरो ज्ञेयं ततः पल्लवमुद्धरेत् भ
 गवति च बगलामुखि देविततः
 परं ततोऽपि सर्वदुष्टानां वाचं मुखा
 पदं तथा स्तंभयद्विस्तृणा जिह्वा
 कीलयद्विर्बुद्धिं तथा विनाशय।
 द्विवारं च मृत्तिकावीजमेव च अ
 दमं तेऽप्योज्ञेयं द्विपंचाशाक्षरो
 मन्त्रः तत्र मृद्वीजोद्धारः उक्तं च।
 भैरवे तं त्रै मृद्वीजं मृत्तिकावीजं
 मृत्त्वावीजं प्रशस्तिका मृत्त्वा
 ततं परं ज्ञेयं पर्वतेऽथ तं दिति

उ.
को.
५२

प्रकाशे ओं क्लीं भगवति वगला
सुखि देवि सर्वज्ञानो वाचं सुखं
स्तंभय २ जिह्वां कीलय २ बुद्धिं
विनाशय २ क्लीं ओं स्वाहा मूलं
अथेंद्राक्षारुद्रयामले अक्षं
तीक्ष्णं देवि कूर्चं पुगं तथैव च ।
प्रस्य वीजं परोपसंवा र्मणं चत ।
तोभिधां इंद्राक्षी वज्रहस्तं तेल ।
क्ष्मीलजं च पुष्करं तीक्ष्णं रस
ते ह्येतां स म्रेंद्रो ह्यंवरं इंद्राक्ष्यते
वदेव्याश्च रुद्रा विंशाक्षरो मतुः
तत्र प्रस्य वीजो ह्यारः शारदा पट

ले प्रस्यवीजं सानुवीजं शिख।
रं ७ करंतथा स्त्रीं बीजो ह्यस्मेत
द्विचात्यदत्तमावदेत् प्रकाशं
ओं कीं कीं हुं हुं स्त्रीं ह्रीं श्रीं ऐं इंद्राक्षि
वज्रहस्ते श्रीं ह्रीं स्त्रीं हुं हुं कीं कीं
ओं ऐं फट् स्वाहा तिस्रपतामया।
त्वाता देवि भवत देवताः दक्षि।
णामूर्तिता भक्त्या संसारे स्मितका
शिताः अथाहं देवदेवेशिखिवर्या
वक्मि वैमनं यामाश्रित्य लभेयो
गीते चरी सिद्धिदां कलां विश्रया
मले गीर्वाणादणं संवर्णं चोद्धरे

उ.
को.
५३

५३
त्यतिलोमतः तमोवीजंततोदया
त्मायावीजंततः परं ततोदयाच्च
रद्दीजं ह्रुदोयं परिकीर्तितः संत्र
तुर्यशिरोज्ञेयं योगीदद्यात्तमो।
मिथां विचर्यैव ततोदयादंतेत्य
श्मकमेव च प्रकाशं मंलहरसोः
विचर्यैतमः मूलं अथ वक्ष्यामि
ते देवि ध्याताताम गतिश्चिन्तात्
एतसो देवतातां त्वं शृणु पार्वति।
तत्त्वतः इत्युच्चारकोशो विदेवी वि
चरीणां कोशाख्यानेताम वष्टः
कल्पः अथादौ दशविद्या ॥

तां ध्याते वक्ष्यामि त्वं शृणु वाम
 के प्ररते त्रैलोक्ये विप्रायाः सुरेश्व
 रि दिव्यो वरं कितत त्वं मिहिरा
 तित चंद्र ते त्रैलोक्ये सुखं शुभं कृतं हि स
 सन्निभामो सिंहासतो परशुखा
 द्युतं भुजाभ्यां ब्रह्मैव विस्मृत
 मितो विप्रां भजे हं । अथ वक्ष्ये
 प्रियो ध्याते भावितं रुद्रया मले
 सति सायकगीर्वाण विब्रवर्णे
 सृष्टं जितो लक्ष्मीपद्मासतग
 तकर्दि सूर्यशीतो शुतेत्रा सुय
 भासत्कनकरुभिः पद्मशंखसि

उ.
को.
५४

५५

पाणिं तातासुक्तामणिसुका।
लणाभूषितंगीद्विवाङ्गं नित्यं
लोकत्रितयफलदंतौस्पहंभा।
क्षिपूर्वाक २ अथचक्षुषामिवा।
देव्याध्यानेविद्याप्रदंशिवे त
असुक्तावलोग्रंथेडुर्लभेविदिवे
पिच वाणीपूर्णतिष्ठाकरोज।
लसुखीकर्तृरङ्गदप्रभा।
चंद्रार्थं कितमस्तकांति।
जकरैः संविश्वतीमादरा
त वीणामक्षगुणं सुधा।
॥ ॥ ॥ ॥

एकलशंविद्यांचतंगस्तनी दि
 वैराभरौर्विभूषितततंसिंहाधि
 रूद्राभजे १ अथवक्ष्यामितागया
 ध्यातंभैरवतंत्रके देव्याभेदविही
 नायासुतिसाधकपूजिते देवीप
 त्रगभूषितां हिमरुविंशीतां शुशं
 खप्रभां सुक्तारत्नपरीतकंदव
 लयोरक्तांबरविभ्रंती शूलान्ना
 सिगदाधरं सुरगणैर्वैकुण्ठमुखे :
 स्तुतो नित्यं लोकत्रयैकरत्नप
 रंता रं त्रितेजोभजे ४ अथाहं भु
 वनेऽस्य ध्यातं वक्ष्यामि तच्छृणु ।

उ.
को.
५५

साथकेष्टप्रदेयंयेतिःस्तेरुद्र।
यामले उयज्ञानुसहस्रसन्नि।
भमृत्वीपीतस्तनीपद्मगोदो।
भिरंक्रुशपाशप्रस्तकजपान्ते
विभ्रतीसादरम् ब्रह्मोपेन्द्रमहे
श्वरेन्द्रमुनिभिर्नित्यंस्तुतावंद।
तैःस्तोत्रायैर्भवतीश्वरीत्रितय
तांरुत्पंकजेहभजे ५ अथवद
सिमातेगपधनपर्वतनेदिति कु
द्रिकासर्वस्वेग्रंथेसमाप्यत्वंत।
जलमे चंद्रार्ककितशेखरंवि
तयतांकोटींनुसूर्यप्रभाताता

रत्नसहस्रवदरशतोप्रेतासने।
 संस्थितां शोखतोमरपट्टिसाज्ञा।
 युगलादीर्भिर्वह्नीसदाध्यायेहं
 रुदभगवन्तीमातेगिनीहारिणी
 ६ अथवक्ष्येमहेशानिशारिका
 ध्यातमत्तमं आगमास्तसंज।
 र्घातिःस्तंडुर्लभंजनेः श्रीशोख
 चक्रमसलाज्ञयुगांकहस्ताता
 रौद्रहारवलयांकितकंठमाला
 सिंहरक्तेक्रमसहस्रमरीचिदी।
 निम्नीशारिकात्रितयतांरुदये
 स्मरामि ७ अथवक्ष्यामिदेवेशि

उ.
को.
५६

86

राजीयातमनत्रमं वामकेश्वर।
तेत्रोक्तं पर्वतेश्वरतेदिति शीतां।
सुबालार्ककृष्णातनेत्रोचतर्भू।
जामेणातगासनस्थो शांवात्रा।
शूलासिथरांमहेशीराजीभजे
हंतहिनाद्रितृपां ८ अथवदया
मिदीरायायातमिच्छाफलप्रदं
तिःस्त्यामागमोद्योतेमयाविर
चितेस्वयं उद्यच्छीतांशुरश्मिमु
तिचयसदृशीफलपमोपवि।
ष्टांवीणातारोंद्रशांवाद्युधपर।
सुधरांदोर्भिरीडेअतर्भिः ॥

मत्तुहोरोमुतातामणिपुतरु
 दयोसिंधुपात्रेवंदेभीडाभवांती
 प्रहसितवदतांसाथकेष्टप्रदा
 त्री ९ अथवक्ष्यामिदेवेशिज्वा
 लामुखादुत्तममस्थानंम
 याविरचितेग्रंथेज्वालाशिरोम
 र्णौ ज्वालापरीतास्यशिरोरु
 हातांसरोजशोखासिगदाथरां
 च सिंहसतस्यापितपादयु
 र्गमोज्वालामुखीसद्यादयेस्म
 रामि १० अथाहंभद्रकाल्याम
 थानेवक्ष्यामिनिःस्तं स्वयंम

उ.
को.
५७

याविरचिते तत्रैवैवामके श्वरे
मुंडे वित्तम्यकर्तुः करकमल
तले धारयंती हसंती नाहं तस्मा
वदंती सकल जनमिदं भक्षयं
ती हदैव श्यामो विलिंगिरीश
मरि कुलमथ तंदोर्भियंती चहं
ती आयेहं भद्रकाली प्रहसि
तवदलां प्रेतमध्यासनस्था त
री ध्यानं महं वक्ष्येतिः स्तुतस्तुत
मास्तुते शस्त्रिंश्चराचरे व्यातेव
स्मणौ वप्रकाशिते नानारत्ननि
वह चंद्रशकलां मौलौ जटाभि

हृते पाशांभोजयरोहिमांशुय।
 वलांदोभ्यांदिवाङ्गेशिवां सूर्यर्हा
 ग्रविलोचतांस्मितसुखीप्रेतासते
 संस्थितोब्रह्मोपेन्द्रमहेश्वरैश्च
 मितं देवीभजेहंतरी अथादौलि
 नमस्तायां ध्यातंवक्ष्यामितिःस्त।
 ते स्वकृतेत्रिपुरायाश्चग्रंथेदेवि
 शिरोमणौ एणाकांशुपरीतभा
 लफलकोवालार्ककोटिप्रभा।
 ज्वालाबद्धमहार्चरत्ननिचया।
 कंदर्पोज्ज्वलां मृलास्पृशपा
 शवेणउससलांभोजाभयान्वि।

उ.
को.
५८

भृतीभक्तैः पूजितपादपद्मयु।
गलांश्रीछिन्नमस्तांभजे दक्षि
णाकालिकायाश्चथानेवक्ष्या
मितिः स्तुते ग्रंथीकालीरहस्ये
स्मित्यवतेश्चरतेदिति ब्रह्मोपे
द्रशिवास्थिसुंदरशान्तोत्तोल
रक्ताथरां वर्षामेक्षतिभोत्रिष्टु।
लसुसलेपमासिपाशंऊशा
तृपांखंसाहिद्युगंवरंदशभु।
जैः संविभृतीप्रेतगंदेवीदक्षिणा
कालिकांभगवतीरक्तावरंतां।
स्मरे अथवक्ष्यामिष्या ॥

मायो ध्यानं पर्वत तं दिति श्या
 मातं त्रेमया व्यातं सकलागम
 सागरे त्रैलोक्य पूजित पदं बु
 रुहद्वयो तं हृत्सो वुभुत्सु शट्
 पथं त्रिनेत्रं शृला सिशं त्वमा
 हती श्रभु जैर्वहं ती श्या मो भजे
 शवशरीर कृता सतास्यां श्रया
 हं कालरात्रास्ते ध्यानं वक्ष्यामि
 तिः स्तुतं मया विरचिते देवितं
 त्रैवैवामके शृला वृषाणां रुश
 पमहस्तां चतुर्भुजां धूम्रतिभा
 त्रिनेत्रं सिंहासनस्थां धृतपीता

उ.
को.
५६

५९

तवस्त्रां ध्यायेमहे शैरुदिका
लरात्री द ताताभरणसंयुक्ते
देविवक्ष्यामि त्वं पृष्ट्वा श्रीवज्र
योगिनी ध्यातंतिः स्तुतं कुलि।
कार्णवे इंदुग्निसूर्यनयनां पा
शां कुशयशोशिवां द्विभुजां सिं
हमथस्यां भजे हं वज्रयोगिनी
~~अथ वक्ष्यामि यासां ध्यातंते।~~
त्रविति श्रितं यथाभीष्टप्रदं दे
विकुलचूडामणोप्रिये चंद्रार्थ
चूडं द्विभुजां भुजाभ्यां मूलो।
कुशौष्णससुखीवहंती स्तु

र्याग्निचंद्रीकृततेत्रपसांध्याये
 हृदज्ञेविमलांवराहीम् अथा
 वक्ष्यामिदेवेशिणारदाध्यातस
 तमे शारदापटलेग्रंथेरविते।
 हिमयास्वयं षट्भुजांत्रितया
 नास्मितातनांशोडिलघिंतुत।
 पादपंकजो पर्वतस्थितवतीधृ
 तमूलोणारदांभगवतीरुदिधा
 येत् अथवक्ष्यामिदेवेशिणारदा
 त्वेध्यातसतमे कामेष्ट्यास्त्रि।
 पुरायाः सर्वस्वेतंत्रकोतमे त्रि।
 लोचनोसूर्यसहस्रशोभोसिंहा

उ.
को.
६.

सतस्यां हि भुजां धृतासि पीतां
वरां विलसद्देशसेव्यां कामेश्व
रीतां रुदये स्मरामि अथ वदन्
सिगौर्यस्ते ध्यानं भैरवतंत्रके ग्रं
थे मया विरचिते पर्वते स्वरत्नं ।
दिति गौरांगी धृतपंकजां त्रित
यतां श्वेतां वरां सिंहगां च द्रोडासि
तशेखरां स्मितसुखीदोर्भ्यां वह्ने
तीगदां विसिंदोर्बुजयोनिशंभु
विदर्शोः संपूजितां ब्रिहद्यां गौरी ।
मातसपंकजे भगवती भक्तेष्ट
दातां भजे अथाहमन्तर्हृत्पाया

ध्यातं वक्ष्यामि त्वं शृणु निःसृ
 तं भैरवे तं त्रेमया देवि प्रकाशिते
 चंद्रार्धमौलिं द्विभुजं त्रिनेत्रं ।
 मृत्पादमाले द्विभुजे वहेती ।
 एणासनस्यां भुजगोपवीतां ता
 मन्नष्टूर्णं रुदये स्मरामि कुल ।
 वागीश्वरी ध्यातं वक्ष्यामि त्वं शृ
 णु प्रिये श्रावामासुतमं जयं
 कुलभायां समापि च त्रिमृत्पा
 दसिं धरोर्ध्वं रक्तस्यं बह्निमति
 मं अक्षं सिंहासनगतं कुल ।
 वागीश्वरी भजे अथ वक्ष्यामि

उ.
को.
६१

शास्त्रात्तंगीर्वाणपूजिते आ
गमार्णवपीष्टेषुर्लभेभुवने
विकेद्विचतुर्दशवर्णभूषितो।
गंसुसलांभोजयरोरगोपवीतं
द्विस्त्रगाधिपगामितं त्रिनेत्रं शि
वपुत्रं द्विरदातनं भजेहं अथ।
आतं कुमारस्य वक्ष्यामि मृगा
पार्वति तिः स्रुतमागमयोतेम
याविरचिते स्वयं द्विमाद्रिगोरं द्वि
भुजेभुजगैः परीतगात्रं शिखि।
विष्टस्य नारैद्रकत्वाप्रियपु।
त्रमाद्यं रुदिस्मरेभीष्टप्रदं कु
मारं हे हयस्य ब्रवीम्ये ॥:

वंध्यातंतवकुतूहलात् यथा ।
 भीष्टप्रदेतूणासुडुमरविनिश्चि
 ते सहस्रभुजसुंडलीजितत ।
 सीचरेणाधिपं हिमं सुसदृशात्
 तं धृतसहस्रतणीरकं सितांबर
 थरं सदा त्वरागराजमध्यस्थितं स्म
 रामिभुवनधिपं रुदितकार्तवी
 र्यार्जुनं श्रयवक्ष्यामि देवेशि ध्या
 तंतस्य विनिःसृतं मयं जयस्य ।
 देवस्य ग्रंथे कृष्णाशिरोमणो च ।
 द्रोणासितमूर्धं जं सुरपतिं पीयूष
 षपात्रे वहुतहस्तां ज्ञेन सुधांशु

उ.
को.
६२

कोटिविमलचंद्रास्तान्नावितं
सूर्याग्नीडुविलोचनंकरतलेः
पाशाक्षसूत्रांशुशोभांभोजात्विभ्र
तमक्षयं पशुपतिं स्तुतुं जयंतं ।
स्मरे स्रग्धराय वक्ष्ये हं ध्याते
पर्वततंदिति कुलचूडामणौ ।
ग्रंथेति मिते मंत्रसागरे बाले ।
षोडशहायनं कपिपतिं वद्वि ।
प्रभोभास्वरंदोर्भिर्द्वन्द्वगदाधर ।
तुः शरचयान्संविभ्रते चादरा
त् सीतामार्गणसक्तवानरव
लैराध्यामातं भजे काकुत्स्थं ।

भजमानमर्कततयेसुग्रीवदेवे
 रुदि ~~अथाहंतेहनुमतोप्याते~~
 वक्ष्यामितिःसुते कलचूडामणो
 ग्रंथेपर्वतेष्वरतेदिति रामेष्टमि
 त्रंजगदेकवीरंस्त्रवंगराजैद्रुह
 तप्रणामं सुमेरुमृंगाभमचिंत्य
 मायंरुदिस्मरेहंहनुमतमीडं
 अथातेभैरवस्याहं ~~प्यातेवक्ष्या~~
 मिपार्वति निःसुतेभैरवीतेत्रेय
 याभीष्टफलप्रदं कपालहस्तं
 भुजगोपवीतंकुसल्लविंदंड
 धरंत्रिनेत्रं अर्चितमायंमथुपा

उ.
को.
६३

63

तसक्तं रुदिसरे भैरवमिष्टदंतं
अथ वक्ष्यामि सूर्यस्य ध्यानं तत्र।
वितिष्ठितं त्रिपुरासर्वस्वे ग्रंथे।
दक्षिणा मूर्तिना कृते प्रत्यक्षदे
वं विषदे सहस्य मरी विभिः शो
भित भूमिदेशं समाश्रयं सह
जहस्तमायं देवं भजे हं मिहि रं
रुदन्ने अथ वक्ष्यामि सोमस्य।
ध्यानं भैरवतंत्रके यथा भीष्ट।
प्रदं सत्यं सुरा सुरनमस्कृते
सोमात्मजं हंसगतं द्विबाहुं।
शखे उच्यते रुसिपाशपाणिं

दयातिथिंभूषणभूषितंगोत्र
 धेस्मरेमानसपंकजेहं श्रयव
 त्यामिभुक्तस्यध्यातंतत्रविनि
 श्रितं रुक्मिकासर्वस्वेग्रंथेब्र
 रुणौवप्रकाशिते संतप्तका
 चततिभंदिभुजंदयालुपीता
 वरंभुतसरोरुहद्वेदमूलं कौ
 चासनंलसुरसेवितपादपमं
 शुक्रंस्परेद्वितयनंरुदिपंकजे
 हे श्रयवद्यामिजीवस्पृष्ट
 पार्वतितत्त्वतः ध्यातंभैरतंजो
 कंसकलार्थप्रदंत्वां तेजो

उ.
को.
६४

मयंशक्तिविमूलहस्तं सुरेंद्र
जेष्टंस्ततपादपत्रं मेधा नि।
धिंमत्स्यगतेद्विवाङ्गुलंस्मरे
मानसपंकजेहं अथवद्या।
मिचंद्रस्य ध्यानेदेविष्णुप्र
ये निःस्तं चागमयोतेनाता
ध्यानसरित्पतौ शांखप्रभमेण
प्रियंशशांकमीशानमौलि
स्थितमीशरूपं तमीपतिंती।
रजयुगमहस्तं ध्यायेद्दृढज्ञेश
शितं ग्रहेशं अथवद्यामिदे
वेशि ध्यानेतंत्रविनिश्चितं ॥

आगमास्तमंजरीभौमस्यैक
 मताः शृणु प्रतप्तगंगेयतिभे
 ग्रहेशसिंहासतस्यंकमलासि
 हस्ते सुरासुरैः पूजितपादयुग्मे
 भौमदयालुरुदयेस्मरासि अ
 थवक्ष्ये शान्त्यान्तं यथाभीष्टफ
 लप्रदं तिः स्तुते च महेशानि शु
 भदं चागमास्तते नीलांजना ।
 भेमिहिरेष्टपुत्रं ग्रहेश्वरं पाश ।
 भुजगपाणिं सुरासुराणां भ
 यदं दिवाङ्मेशानि स्मरे मातस
 पंकजे हं अथाहं सैहिके यस्य

उ.
कौ.
६५

६५
ध्यातंवक्ष्यामित्वंष्ट्रा तिस्रतं
फलदं नृणां तंत्रे चैवामकेष्टरे
शीतांशुमित्रांशुमित्रांतकमीश
रूपंचोरंचवैरूर्यतिभं द्विबाहुं
त्रैलोक्यरक्षाप्रदमिष्टदं चरा-
ङ्गग्रहैर्दं रुदयेस्मरामि अथ व-
क्ष्यामिकेतोऽप्यध्यातमागतिश्चि-
तं तिस्रतमागमयोते ग्रंथे चैतंत्र-
सागरे लोमूलयुक्ते भयदं जना-
तां कृष्णं बुभुक्षन्ति भमे कवीरं
कृष्णं बरं शक्तिविमूलह ।
स्तं केतुं भजे मान ॥ १ ॥

संपंकजेहं अथ वक्ष्यामि देवो ।
 शिभवानी ध्यातुं तमे कलहू
 डामणौ येथेतिः स्तुतं भुवनेश्वरे
 अरिशंखकृपाणां खेटबाणात्
 यतः मूलकर्तृतीर्दधाना भवतां
 महिषोत्तमो गमं स्यात्तं वद्वस
 दृशी श्रियेस्तु दुर्गा अथाहं वरा
 लामाया ध्यातुं वक्ष्यामितिः स्तु
 तं आगमास्तु तमे जयं सुरासुर
 तमस्कृते नानारत्ननिबद्धरस्य
 मुकुटो पीतो वरं भाग्यदो चर्मा
 अग्निशणं करश्चित्तयनो सिं ।

उ.
को.
६६

66

हासनस्योशिवं सञ्चंडीश्वर।
तां महार्चमणिभिरुद्भासितां
गीमदादेवी श्रीवगलामुखी
रुदिभजेभक्तेष्टदामुक्तिदाम्
~~अथ वक्ष्येष्टाणोषित्वमिन्द्राणी~~
धातमुत्तमं निःसृतं जगदी।
शान्तिग्रंथे वै रुद्रया मले माला
संक्रुशपमपुगमकथरां चक्षुः
सहस्रां कितानां सत्तैरावणष्टष्ट।
गां प्राप्तिमुखी त्रैलोक्यज्ञाप
रा दोर्भिर्गीतरत्नां स्फुटो बुजति
भो ब्रह्मादिदेवैः सत्तामिन्द्रादी

जनमातरं रुदिभजे कारुण्य
 रूपं परं अथ वक्ष्ये महेशाति
 विचरी ध्यानमुत्तमं यां ध्यात्वा ।
 विचरी योगी जीवन्मुक्तो भवे ।
 कलौ ग्रंथे भैरवतंत्राल्येतिः
 सतंत्रिदशार्चिते विनिद्रकम
 लोत्पलैर्भूतिभिरर्चितां चिह्न ।
 यां सितासितकरां बुजांसित
 करो जलच्छेखरां रवीं शुशि ।
 विलोचनामभयप्रस्तको वि
 भ्रंती स्मरामि रुदि विचरी भू
 वतमातरं सिद्धिदां एतासां देवे

उ.
को.
६७

देवेशिमंत्रध्यातव्यः स्तुतः
यस्य कस्य तदा तव्यं प्रयत्नद्वार
कोशकं ऋषय ऊचुः यत्पुः स
यस्य पुत्रत्वं सकला गमपारा
गः जयत्वं स्वर्गद्वं गंतुमाज्ञा
पयितमर्हसि दक्षिणामूर्ति
तारुवाच ॥ गच्छ ध्वं सुतयः
सर्वेक्षमध्वं कृपयामस इत्यु
क्ता सुतयोर्जग्मुः स्वर्गद्वं मे
त्रलालसाः ईश्वर उवाच दक्षि
णामूर्तिना तेन दृष्टान् तं त्रात्मा
तोरमान् कृत्वा सुद्वारकोशा

त्वं प्रं प्रं गोपत मे ऊरु श्रीदेव
 वाच क्रीतास्मि भवता ते तं प्रं
 ताङ्गं सुरेश्वर इत्युक्त्वा सुमहो
 ऊं जं कैलासाद्रेऽजगमतः ।
 उभौ तावद्विकादेवी देवश्च ।
 द्रशोत्तरः इति श्रीदक्षिणामूर्
 तिर्विरचित उद्धारकोशाख्ये स
 कलागमसारे षोडशदेवी स
 म्प्रक्रमारतवग्रहसप्तदेवी के ।
 शायाननिर्णयो नाम सप्तमः
 कल्पः समाप्तोऽयं मुद्धारकोशः ।

॥

॥

॥

६८

